

บทที่ ๓

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากร และการสุ่มตัวอย่างที่ศึกษา

ประชากรที่ใช้ศึกษา คือ คู่สามี-ภรรยา โดยสตรีมีอายุตั้งแต่ 18 – 60 ปี ทำการคัดเลือกหมู่บ้านตัวอย่าง 2 หมู่บ้าน (โดยพื้นที่ของหมู่บ้านใช้ประโยชน์เพื่อประกอบการทำเกษตรอย่างน้อย 70% ของพื้นที่) ในตำบลหนองล่อง และตำบลครเจติย์ อำเภอป่าช้าง จังหวัดลำพูน ตำบล 1 หมู่บ้าน โดยใช้ขนาดของประชากร 25% ของจำนวนครัวเรือนของประชากรในหมู่บ้าน การสุ่มตัวอย่างใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบมีระบบ (Systematic random sampling) จากบ้านเลขที่ในหมู่บ้าน ซึ่งใช้สูตรในการหาช่วงของการสุ่ม (Sampling interval) ดังนี้คือ

$$\text{Sampling interval (i)} = N/n \quad (\text{กานดา } 2530 : 94)$$

(N คือ ขนาดของประชากร และ n คือ ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง)

เมื่อใช้ขนาดของประชากร 25% จะได้ช่วงของการสุ่มตัวอย่าง (i) = 4 - ประชากรจากบ้านใหม่ หมู่ที่ 1 ตำบลครเจติย์ อายุห่างจากที่ตั้งอำเภอป่าช้าง 10 กิโลเมตร รวมแล้วอยู่ห่างจากเทศบาลเมืองลำพูน 23 กิโลเมตร (พื้นที่เกษตรใกล้เมือง) เดินทางโดยรถยานพาหนะที่นิยมใช้กันตามปกติ คือ รถจักรยานยนต์ ใช้เวลาจากเขตเทศบาลเมืองลำพูนไปสู่หมู่บ้าน ประมาณ 40 นาที หมู่บ้านประกอบด้วยจำนวนครัวเรือนทั้งหมด 160 ครัวเรือน ประชากรตัวอย่าง = 40 ครัวเรือน จำนวนประชากรตัวอย่าง = 80 ราย (บุรุษและสตรี)

- ประชากรจากบ้านท่าช้าง หมู่ที่ 6 ตำบลหนองล่อง อายุห่างจากที่ตั้งอำเภอป่าช้าง 30 กิโลเมตร รวมแล้วอยู่ห่างจากเทศบาลเมืองลำพูน 43 กิโลเมตร (พื้นที่เกษตรใกล้เมือง) เดินทางโดยรถยานพาหนะที่นิยมใช้กันตามปกติ คือ รถจักรยานยนต์ ใช้เวลาประมาณ 1 ชั่วโมง 30 นาที จากเขตเทศบาลเมืองลำพูนไปสู่หมู่บ้าน เส้นทาง

เดินรถส่วนใหญ่เป็นเส้นทางโค้ง และทางแคบ (เส้นทางหลวงแผ่นดินที่ 1030 ตู้จากภาคพนวก) ประกอบด้วยจำนวนครัวเรือนทั้งหมด 241 ครัวเรือน ประชากรตัวอย่าง = 61 ครัวเรือน จำนวนประชากรตัวอย่าง = 122 ราย (บุรุษและสตรี)
รวมประชากรตัวอย่างทั้งหมดสองหมู่บ้าน = 202 ราย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ใช้วิธีการสอบถาม 2 ประเภท ได้แก่

1. ใช้วิธีการประเมินสภาพชนบทแบบมีส่วนร่วม (Participatory Rural Appraisal) เพื่อสอบถามความตัวแทนสมماชิกในหมู่บ้าน โดยใช้เทคนิคการจัดกลุ่ม (Sorting) ในการศึกษาชุมชน (Community study) ที่เน้นปฏิสัมพันธ์ของสมماชิกในหมู่บ้าน แบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การจัดกลุ่มสตรีในหมู่บ้าน ตามสถานภาพระดับความเป็นอยู่ของครอบครัวของสตรีในหมู่บ้าน

ตอนที่ 2 การจัดกลุ่มสตรีในหมู่บ้าน ตามความยั่งยืนแห่งนิยรของสตรี ในหมู่บ้าน

2. การสอบถามที่สร้างแบบสอบถามขึ้นเพื่อถามข้อมูล ซึ่งมีลักษณะคำถามแบบเปิดและคำถามแบบปิด โดยแบ่งแบบสอบถามเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ลักษณะพื้นฐานทั่วไป ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา ทักษะในการประกอบอาชีพ สถานภาพทางสังคม การรับสื่อมวลชน

ตอนที่ 2 ลักษณะการประกอบอาชีพ และการใช้แรงงาน ในและนอกภาคเกษตร ความเห็นชอบของสามี

ตอนที่ 3 ลักษณะทางเศรษฐกิจของครัวเรือน ได้แก่ การมีภาระหนี้สิน รายได้ จำนวนบุตรในวัยเรียน และก่อนเข้าเรียน ลักษณะของครอบครัว

การทดสอบแบบสอบถาม

นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปทดสอบกับครัวเรือนบ้านชุมชน ตำบลลำปางหลวง อำเภอเกาเกาค่า จังหวัดลำปาง จำนวน 5 ครัวเรือน รวม 10 คน ซึ่งเป็นประชากร นักก่อสู่มีจักษุ แล้วจึงนำแบบสอบถามมาแก้ไขปรับปรุงก่อนนำไปสัมภาษณ์จริง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มีขั้นตอนในการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. การเก็บรวบรวมข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของหมู่บ้านจากสำนักงานพัฒนาชุมชน อำเภอป่าช้าง จังหวัดลำปูน

2. การเก็บรวบรวมข้อมูลปฐมภูมิ

2.1 ใช้การประเมินภาวะชนบทแบบมีส่วนร่วม (Participatory Rural Appraisal) โดยให้ตัวแทนของกรรมการหมู่บ้าน จำนวน 2 คน ตัวแทนของกรรมการกลุ่มแม่บ้าน หรือกลุ่มสตรีที่มีในหมู่บ้าน จำนวน 2 คน และสตรีที่ทราบเรื่องราบทั่วไปของหมู่บ้านค่อนข้างมาก (Key informant) อีก 1 จำนวน 2 คน รวมเป็นตัวแทนชุมชนทั้งหมด จำนวน 6 คน มาร่วมกันจัดกลุ่มสตรีในหมู่บ้าน ตามสถานภาพระหว่างความเป็นอยู่ของครอบครัวสตรี และตามความยั่งยืนมั่นคงของสตรี โดยแยกภารกิจรายบุคคลคู่สามีภรรยา (บัตรหนึ่งใบ ต่อ หนึ่งคู่สามีภรรยา) ให้กับตัวแทนของหมู่บ้านทั้ง 6 คน ร่วมกันจัดกลุ่มดังกล่าว

2.2 สอบถามประชากรตัวอย่าง โดยการใช้แบบสอบถามที่สร้างขึ้น

การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลที่เก็บรวบรวมมาทั้งหมด เมื่อตรวจสอบความเรียบเรียงแล้ว

1. นำข้อมูลมาจัดระเบียบและประมาณผล โดยใช้สถิติที่เหมาะสม เช่น สติติพารามาเนียข้อมูลປະເທດສຸມ (Category) และระดับ (Ranking) ใช้ค่าร้อยละ ส่วนรีบข้อมูลປະເທດຫົວໜາ (Interval) ใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าต่ำสุด (Minimum)

ค่าสูงสุด ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) เป็นต้น

2. สหสัมพันธ์เพื่อการทดสอบสมมติฐาน

2.1 สมมติฐานข้อที่ 1 และ 2 ทดสอบโดยวิธี Pearson Product Moment Correlation เพื่อหาค่าสัมประสิทธิ์สัมพันธ์ (Correlation Coefficient) และใช้ตารางสำหรับค่าวิกฤตของสัมประสิทธิ์สัมพันธ์ Pearson ในการทดสอบนัยสำคัญ

เกณฑ์การวัดระดับความสัมพันธ์ นิชิต พิทักษ์เทพสมบัติ (2531:198) ได้แบ่งเกณฑ์การวัดระดับความสัมพันธ์ไว้ดังนี้

<u>ค่าของ r</u>	<u>ผลต่อไป</u>
+ .70 ขึ้นไป	ความสัมพันธ์ในทางบวกและสูง
+ .50 ถึง + .69	ความสัมพันธ์ในทางบวกและมากพอสมควร
+ .30 ถึง + .49	ความสัมพันธ์ในทางบวกและปานกลาง
+ .10 ถึง + .29	ความสัมพันธ์ในทางบวกและต่ำ
+ .01 ถึง + .09	ความสัมพันธ์ในทางบวกและแทบจะไม่มีความสัมพันธ์เลย
.00	ไม่มีความสัมพันธ์เลย
- .01 ถึง - .09	ความสัมพันธ์ในทางลบและแทบจะไม่มีความสัมพันธ์เลย
- .10 ถึง - .29	ความสัมพันธ์ในทางลบและต่ำ
- .30 ถึง - .49	ความสัมพันธ์ในทางลบและปานกลาง
- .50 ถึง - .69	ความสัมพันธ์ในทางลบและมากพอสมควร
- .70 ลงไป	ความสัมพันธ์ในทางลบและสูง

2.2 สมมติฐานข้อที่ 3 , 4 และ 5 ทดสอบโดยใช้ลิสกิต Chi-Square.

2.3 สมมติฐานข้อที่ 6 , 7 และ 8 ทดสอบโดยใช้ลิสกิต t-test.